

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 248/2010

ze dne 24. března 2010

o změně nařízení (ES) č. 1484/95, kterým se stanoví prováděcí pravidla k režimu dodatečných dovozních cel a určují reprezentativní ceny v odvětví drůbežního masa a vajec, jakož i pro vaječný albumin, a nařízení (ES) č. 504/2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k režimu dodatečných dovozních cel v odvětví mléka a mléčných výrobků

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“)⁽¹⁾, a zejména na čl. 143 písm. b) ve spojení s článkem 4 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 614/2009 ze dne 7. července 2009 o společném obchodním režimu pro vaječný albumin a mléčný albumin⁽²⁾, a zejména na čl. 3 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení čl. 3 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 1484/95⁽³⁾ a čl. 4 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 504/2007⁽⁴⁾ stanoví, že pokud je dovozní cena CIF zásilky vyšší než použitá reprezentativní cena, musí dovozce složit jistotu podle čl. 248 odst. 1 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽⁵⁾, rovnající se dodatečnému clu, které by zaplatil, jestliže by výpočet dodatečného cla byl proveden na základě reprezentativní ceny použité pro dotčený produkt.
- (2) Pro podobný případ však čl. 38 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 951/2006 ze dne 30. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 318/2006, pokud jde o obchod s třetími zeměmi

v odvětví cukru⁽⁶⁾, stanoví, že dovozce má složit jistotu uvedenou v čl. 248 odst. 1 nařízení (EHS) č. 2454/93, která se rovná rozdílu mezi částkou dodatečného dovozního cla vypočtenou na základě reprezentativní ceny použitelné pro dotčený produkt a částkou dodatečného dovozního cla vypočtenou na základě dovozní ceny CIF dotčené zásilky.

- (3) V zájmu harmonizace metod výpočtu použitelných v různých odvětvích je třeba sjednotit metodu uvedenou v čl. 3 odst. 3 nařízení (ES) č. 1484/95 a čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 504/2007 s metodou uvedenou v čl. 38 odst. 3 nařízení (ES) č. 951/2006.
- (4) V čl. 3 odst. 4 nařízení (ES) č. 1484/95 a čl. 4 odst. 4 nařízení (ES) č. 504/2007 jsou stanoveny lhůty, během nichž má dovozce prokázat, že zásilka byla prodána za podmínek, které potvrzují správnost dovozní ceny CIF. Zdá se, že v praxi se postup pro dovoz a prodej zboží v rámci tohoto režimu výrazně změnil. Jestliže se dříve nákupem ve třetí zemi, propuštěním zboží do volného oběhu a prodejem ve Společenství zabýval jeden hospodářský subjekt, v současnosti se těmito různými operacemi zabývá několik hospodářských subjektů, což často dodržení uvedených lhůt znemožňuje. Je proto vhodné tyto lhůty prodloužit.
- (5) Nařízení (ES) č. 1484/95 a (ES) č. 504/2007 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro společnou organizaci zemědělských trhů,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 181, 14.7.2009, s. 8.

⁽³⁾ Úř. věst. L 145, 29.6.1995, s. 47.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 119, 9.5.2007, s. 7.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 178, 1.7.2006, s. 24.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V článku 3 nařízení (ES) č. 1484/95 se odstavce 3 a 4 nahrazují tímto:

„3. V případě uvedeném v odstavci 2 musí dovozce složit jistotu uvedenou v čl. 248 odst. 1 nařízení (EHS) č. 2454/93, která se rovná rozdílu mezi částkou dodatečného dovozního cla vypočtenou na základě reprezentativní ceny použitelné pro dotčený produkt a částkou dodatečného dovozního cla vypočtenou na základě dovozní ceny CIF dotčené zásilky.

4. Dovozece má lhůtu dvou měsíců od prodeje dotčených produktů, avšak maximálně devět měsíců ode dne přijetí prohlášení o propuštění do volného oběhu, aby prokázal, že zásilka byla prodána za podmínky, které potvrzují reálnost cen uvedených v odstavci 2. Při nedodržení některé ze dvou výše uvedených lhůt dojde k propadnutí složené jistoty. Nicméně tuto lhůtu devíti měsíců může příslušný orgán prodloužit až o tři měsíce, a to na základě žádosti, kterou musí dovozce řádně odůvodnit.

Složená jistota se uvolní v tom rozsahu, ve kterém je celním orgánům poskytnut uspokojivý důkaz o podmínkách prodeje. Pokud tomu tak není, jistota propadá a použije se na zaplacení dodatečných cel.“

Článek 2

V článku 4 nařízení (ES) č. 504/2007 se odstavce 3 a 4 nahrazují tímto:

„3. V případě uvedeném v odstavci 2 musí dovozce složit jistotu uvedenou v čl. 248 odst. 1 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 (*), která se rovná rozdílu mezi částkou dodatečného dovozního cla vypočtenou na základě reprezentativní ceny použitelné pro dotčený produkt a částkou dodatečného dovozního cla vypočtenou na základě dovozní ceny CIF dotčené zásilky.

4. Dovozece má lhůtu dvou měsíců od prodeje dotčených produktů v rámci lhůty devíti měsíců ode dne přijetí prohlášení o propuštění do volného oběhu, aby prokázal, že zásilka byla prodána za podmínky, které potvrzují reálnost cen uvedených v odstavci 2. Nedodržení některé z těchto lhůt má za následek propadnutí složené jistoty. Devítiměsíční lhůtu může prodloužit příslušný úřad, nejdéle však o tři měsíce, a to na základě řádně doložené žádosti dovozce.

Složená jistota se uvolní v tom rozsahu, ve kterém je celním orgánům poskytnut uspokojivý důkaz o podmínkách prodeje. Pokud tomu tak není, jistota propadá a použije se na zaplacení dodatečných cel.

(*) Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1.“

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. května 2010.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. března 2010.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda